

Alfred Jensen: Da de lovforslag, vi her behandler, var til første behandling, fremførte jeg en række betænkeligheder ved lovforslagenes enkeltheder, og jeg bebudede, at vi ville stille de ændringsforslag, som vi fandt det fornødent at stille, og som vi havde teknisk mulighed for at udarbejde. Vi har modtaget betænkningen og naturligvis studeret den så godt, som det er muligt for en gruppe, der ikke deltager i udvalgsarbejdet, men er henvist til at modtage de oplysninger, der enten findes i betænkningen eller siver ud til offentligheden gennem udvalgets medlemmer. Vi har på denne baggrund set os i stand til at stille 2 ændringsforslag, som jeg skal motivere ved slutningen af de bemærkninger, jeg nu vil gøre.

Jeg vil gerne først udtale min utilfredshed med, at man ikke fra udvalgets side har draget omsorg for, at tinget og offentligheden er blevet delagtiggjort i det righoldige materiale, som har været stillet til rådighed for udvalget. Jeg tvivler ikke på, at udvalget har arbejdet temmelig intenst. Vi har fået oplysning om, at der har været afholdt 14 møder. Jeg ser også den store stak dokumenter, der ligger på udvalgets ordførers plads. Men når udvalgs materialet fylder så meget, og når det har haft så afgørende betydning for vurderingen af, hvorledes de foreslåede bestemmelser vil virke, så forekommer det mig dobbelt urimeligt, at man ikke har draget omsorg for, at dette materiale er blevet trykt i betænkningen. Jeg ser ikke bort fra, at der har været travlhed, og at man har været nødt til at skynde sig med at få betænkningen afgivet, for at lovforslagene kunne færdigbehandles i rimelig tid af hensyn til kommunalbestyrelserne. Det er klart, at sådan har det været. Men alle de mange beregninger, der har været foretaget, de mange besvarelser, der har været givet, og de skemaer, der har været opstillet, har jo foreligget på et tidligere tidspunkt, så de kunne have været sendt til trykkeriet, og det hele kunne have været klart, så at man kun havde lige netop det, der skulle stå i indledningen og i selve betænkningen, at behandle og tage stilling til i det sidste døgn. Men man har i dette som i andre tilfælde set stort på, om folketinget og offentligheden fik de oplysninger, som de egentlig har krav på for at kunne bedømme

virkningerne af det, der behandles, og det, der skal vedtages ved tredje behandling. Det er klart, at hvis de oplysninger, udvalget har været i besiddelse af, havde stået til vor rådighed, ville det have været lettere for os at afgøre, om det, der foreslås, er ret og rimeligt.

Jeg har givet udtryk for ved første behandling, at det ikke forekom os, at man nåede frem til det, man burde nå frem til. Jeg har således ikke kunnet se af de beregninger, der foreligger, om man nåede frem til en skattelettelse, så at de med små indkomster ikke alene får dækning for det, huslejeforhøjelsen gennem ejendomsskatterne andrager, men får en skattelettelse derudover. Jeg kan heller ikke af det materiale, der er lagt frem, ej heller af de oplysninger, som ordføreren har givet, finde ud af, om den tvivl, jeg havde, var berettiget. Jeg forstod, at der var kommuner, som ville komme i vanskeligheder, og jeg måtte også forstå de ærede ordførere sådan, at der var mange kommuner, som kunne undlade at opkræve skat af indtægter på under 4 000 kr., og som tillige fik mulighed for at give skattelettelse for indkomster helt op til 20 000 kr. Ja, jeg troede, det var en selvfølge, at kommunerne havde den mulighed, men netop det, at det fremdrages ved denne debat, som om det var noget glædeligt, kunne tyde på, at det er så som så med de gode virkninger at det lovforslag, der her behandles.

Jeg har rejst det spørgsmål, om det er rimeligt, at man ikke sikrer en større progression i den kommunale beskatning end den, her er foreslået. Nu hører jeg med nogen undren, at det, vi skulle gå over til, er en proportional skat. Ja men ved første behandling af dette lovforslag var der tale om, at progressionen lå i, at de første 4 000 kr. var skattefrie. Jeg udtalte min tvivl om, hvorvidt det var rigtigt, om man ikke burde gå højere op for at få stærkere progression. Nu får jeg altså at vide, at det her drejer sig om at få en proportional skat. Det mener jeg ikke er rigtigt. Jeg mener, man må drage omsorg for, at de med små indkomster slipper billigere i skat, og at de med større indkomster får pålignet større byrder, end de har i øjeblikket. Jeg ved meget vel, at det støder an mod skattefradragsretten, men det må være udvalgets